

Nippy Noya, leven van getrommel

837 words

24 March 2007

De Twentsche Courant Tubantia

GEHELEOPLAGE

A26 (26)

Dutch

Copyright 2007. Dagblad Tubantia Twentsche Courant BV. All Rights Reserved

Wereldberoemd muzikant woont in studentenhuus.

door Ton Ouwehand

Dat hij zondagmiddag in Enschede, in het Holland Casino op de laatste Lazy Sunday Afternoon, speelt met zangeres Tamara Maria, weet hij wel. Maar met wie hij het podium verder deelt? Nippy Noya (61) heeft geen idee. Maar dat komt wel goed. Zoals alles altijd goed is gekomen.

Hij lijkt de Dalai Lama wel, denk je, als hij de voordeur van het studentenhuus in Glanerbrug opent. Kaalgeschoren hoofd, brillette zonder montuur. Gekleed in oranje kimono. Blote voeten in oranje teenslippers. Maar wel een mobieltje tegen zijn oor. Want hij wordt vanuit de hele wereld gebeld voor percussiewerkzaamheden.

Wat moet een van de bekendste percussionisten ter wereld in een studentenhuus in Glanerbrug? Iemand die de podia deelde met Chaka Kahn, Sheila E, Stan Getz, Gerry Mulligan, Art Farmer, John McLaughlin, Billy Cobham, Clarke Terry, Toots Thielemans, Piet Noordijk, Hans Dulfer, Candy Dulfer, Astrud Gilberto, Charlie Mariano, Udo Lindenberg, Philip Catherine, Leo Sayer, Herbert Grönemeyer, Batida, Eric Burdon, Golden Earring, Jan Akkerman en Massada. Om maar te zwijgen van BZN, Group 1850, The Shoes en de Dizzy Mans Band.

Wat moet zo iemand in een studentenhuus in Glanerbrug? Hij woont er al acht jaar, zegt hij. En hij voelt zich er prima. "Er komen wel eens mensen die echt verbaasd zijn dat ik niet in een villa woon, dat ik geen eigen huus heb. Maar ik voel me hier goed. Ik heb ooit een stuk van een berg gekocht in Polen, daarop wilde ik een tempel bouwen, maar uiteindelijk heb ik die berg maar weer verkocht."

Hij kan geen noot lezen, maar geeft al vijftien jaar les op het Enschedese conservatorium. Aanvankelijk aan slagwerkstudenten, nu geeft hij het hoofdvak percussie. Vijftien studenten heeft hij en er zit niet een Nederlander bij. "Ze komen uit de hele wereld om les van me te krijgen", zegt hij met een lichte verbazing in zijn ogen.

Dat leraarschap, hij vindt het een prettige bezigheid. Hij ziet het als kansen geven aan studenten, zoals hij ook kansen heeft gekregen. Maar het docentschap begon met het feit dat zijn inmiddels ex-vrouw hem een hak wilde zetten. Hij had er al een leven opzitten dat geheel was gebaseerd op intuïtie. Na de hbs heeft hij nog twee jaar op de boekhouding van de ABN gewerkt. Om aan geld te komen, heeft hij ook nog een tijdje tankschepen schoongemaakt in de Rotterdamse haven. "Mijn hele leven heb ik intuïtief geleefd. Altijd een hekel gehad aan instituten, aan regels, aan dogma's. Dat wist mijn vrouw natuurlijk. Maar toen ik terugkwam van een tournee, had zij gereageerd op een advertentie van het conservatorium. De uitnodiging voor een gesprek lag er al. Ik heb gesproken met de directeur, met Chris Fictoor. En ik zei hem dat ik van die baan afzag. Hij vond het jammer, had het wel mooi gevonden, mij zo tussen al de ambtenaren." Toen Noya zich vervolgens had laten uitleggen wat ambtenaren eigenlijk waren en hem begrepen als ontslagbescherming en pensioen waren verklaard, tekende hij toch maar. Toen was hij ineens docent.

Nippy Noya werd in Nederland vaak 'Neppy' genoemd. Hij vindt het best. "In Denemarken noemen ze me 'Noepi' en in België 'Meppi'. En ik zag in de aftiteling van een **concert** op de Duitse televisie dat ze me 'Nippy Neumann' hadden genoemd."

Anekdoten genoeg. De eerste ontmoeting met zangeres Chaka Kahn bijvoorbeeld. Voor hij een noot had gespeeld, had de zangeres al grote belangstelling. "Het eerste wat ze vroeg was of ik getrouwd was. Ik had mijn dochter meegenomen. 'Ja hoor', riep die direct. Chaka en zij hebben trouwens nog steeds contact met elkaar."

Ook was er 'ergens in de vorige eeuw' een belastingaanslag van een dusdanige hoogte, dat hij failliet zou zijn. "Ik belde direct mijn kinderen, dat ze snel langs moesten komen om spullen te halen die ze van me wilden hebben. Want ik zag aankomen dat alles verkocht moest worden voor die belastingsschuld. Maar later bleek dat er een foutje was gemaakt."

Als je vraagt wie van al die mensen met wie hij heeft gespeeld, nu echt veel voor hem hebben betekend, noemt hij de namen van gitarist Joop Scholten en saxofonist Hans Dulfer. Die mensen geloofden in hem, in de tijd dat hij in het Nederlandse pop- en jazz-circuit ook nog wel werd benaderd als: 'daar heb je hem weer met die Surinaamse vuilnisemmers'.

"Joop Scholten gooide me in het diepe. Zo van: Jij kunt wel zwemmen, toe maar. En met Hans Dulfer in De Doelen, in de jaren zeventig, zal ik ook nooit vergeten. Een volle zaal. En ineens riep hij naar me: 'Solo'. Iedere muzikant stopte en ik moest soleren. Het was een stuk waar niet eens een solo in paste. Maar van dat moment heb ik heel veel geleerd. Dat was heel belangrijk voor me. Later hoorde ik van Airto Moreira dat Miles Davis bij hem precies hetzelfde had gedaan."

Tamara Maria & Nippy Noya, zondag 16.00 uur, Holland Casino Enschede.

Document DTCTUB0020070324e33o0000j